

sigter en tilsvarende forholdsmæssig forhøjelse i sager om forsætlig fareforvoldelse, der sker i forbindelse med spirituskørsel eller særligt hensynsløs kørsel, jf. Folketingstidende 2001-02, 2. samling, tillæg A, side 2937-2938.

2.2. Færdselsloven

Færdselslovens § 118, stk. 6, indeholder en straffebestemmelse om særligt hensynsløs kørsel. Efter færdselslovens § 118, stk. 6, kan straffen for overtrædelse af færdselsloven under de i § 126, stk. 2, nr. 1, nævnte omstændigheder stige til fængsel ind til 1 år, jf. nedenfor om § 126, stk. 2, nr. 1.

Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 498 af 7. juni 2001 om ændring af færdselsloven (Skærpelse af straffen for grove færdselslovsovertrædelser og indførelse af kørselsforbud). Loven trådte i kraft den 1. juli 2001. Færdselslovens § 118, stk. 6, giver mulighed for at idømme fængselsstraf i tilfælde af særligt hensynsløs kørsel, hvor der ikke samtidig foreligger en overtrædelse af straffelovens bestemmelser om vold, forsætligt eller uagtsomt manddrab, grov uagtsom legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse mv. Bestemmelsen i færdselslovens § 118, stk. 6, får således selvstændig betydning, hvor det ikke vil være muligt at dømme efter straffelovens bestemmelser. Der henvises til Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 7019-7040, tillæg B, side 1408-1410, og Folketingets forhandlinger side 7887-7893, 8580 og 9225.

Som eksempler på bestemmelsens anvendelsesområde er i bemærkningerne bl.a. nævnt grov kap- eller væddekørsel på gade og vej eller grov chikanekørsel, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 7023.

Med hensyn til spørgsmålet om strafudmåling fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at det er nærliggende at tage udgangspunkt i strafniveaue for frihedsstraf for de mindst alvorlige tilfælde af spirituskørsel. Det vil således være naturligt, at strafpositionen i førstegangstilfælde svarer til strafpositionen ved de mindst alvorlige tilfælde af spirituskørsel, f.eks. 10-14 dages fængsel. Dette udgangspunkt kan fraviges såvel i skærpene som formildende retning – herunder til bødeområdet – afhængig af forholdets karakter inden for strafferammen på fængsel i indtil 1 år. Det forudsættes endvidere i bemærkningerne, at frihedsstraffen i almindelighed gøres betinget på vilkår af, at den dømte udfører samfundstjeneste, og at der i disse tilfælde idømmes en tillægsbøde på 1.000 kr. pr. 25.000 kr. årlig bruttoindtægt. Hvis kørslen er foregået i et brugsstjålet køretøj, anvendes betinget dom som udgangspunkt ikke. Der henvises til Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 7024.

Færdselslovens bestemmelser om frakendelse af førerretten findes i §§ 125-129. Efter færdselslovens § 125 og § 126 kan frakendelse anvendes ved flere typer af færdselslovsovertrædelser. I færdselsloven skelnes mellem ubetinget og betinget frakendelse.

Efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, skal retten til at føre de i § 125 nævnte køretøjer frakendes føreren af et sådant køretøj, såfremt han under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor. Førerretsfrakendelsen sker betinget.

Om anvendelsesområdet for færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, tillæg A, spalte 1995-1996), at disse situationer i nogle tilfælde er karakteriseret ved, at kørslen er hensynsløs, chancepræget eller hasarderet, men frakendelse er i disse tilfælde ikke afhængig af bevis for et særligt dadelværdigt subjektivt forhold. Bestemmelsen anvendes også i tilfælde, hvor der er tale om enkeltstående kørselsfejl, hvor der ikke er sket en forsætlig eller uagtsom tilsidesættelse af færdselsreglerne, f.eks. ved en »klapfejl«, herunder et øjeblikks uopmærksomhed fra førerens side eller en fejlbetjening af køretøjet, eller ved vanskelige trafikale forhold, f.eks. dårlige oversigtsforhold, glat føre, tåge eller solblænding.

Det følger endvidere af færdselslovens § 126, stk. 2, nr. 1, at førerretten som hovedregel skal frakendes ubetinget, hvis føreren forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særligt hensynsløs måde.

Om anvendelsesområdet for færdselslovens § 126, stk. 2, nr. 1, om særligt hensynsløs kørsel er i bemærkningerne (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, tillæg A, spalte 1996-1997) anført følgende:

»En sådan kørsel er karakteriseret ved, at føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. I modsætning til, hvad der er tilfældet med hensyn til anvendelsen af § 126, stk. 1, nr. 1, stilles der således her altid krav om en kvalificeret form for tilregnelser. Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte kørsel, der retter sig mod at forelempe eller bringe en anden trafikant i fare (chikanekørsel), hasarderet kørsel, f.eks. for at unddrage sig forfølgning, hård og pågående kørsel, der medfører konkret skadeforvoldelse eller farefremkaldelse, og som udføres med bevidsthed om, at den fører til forelempe eller farefremkaldelse, samt grove former for kapkørsel, flokkørsel og lignende 'chokkørsel'. Bestemmelsen vil også omfatte kørsel med køretøjer uden eller med meget betydelig nedsat bremse- eller styreevne eller andre mangler,